

Arrest

nr. 289 362 van 26 mei 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Square Eugène Plasky 92-94/2/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 23 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 4 september 2020, diende op 13 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 23 december 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 23 december 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 13/10/2020

Overdracht CGVS: 29/12/2020

U had op 21 november 2022 van 13.43 uur tot 17.53 uur een persoonlijk onderhoud op het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is en uw advocaat, Ndoba Alphonse loco meester Desenfans Christophe.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Jaaji-clan te behoren. U bent geboren op [... 1998] in de stad Marka in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle waar u woonde tot uw vertrek naar Europa.

Begin 2018 startte u in het geheim een relatie met A.(...) die behoort tot de Haber Gedir-clan. Uw vriend, H.(...), wilde echter ook een relatie met A.(...) en bedreigde u via de telefoon. Daarna vertrok hij om een voor u onbekende reden naar Mogadishu. Op een dag kwam een andere vriend u thuis bezoeken en zag hij een fotoalbum liggen met foto's van A.(...) en uzelf. U vertelde hem dat u een relatie had met A.(...) en vroeg hem dit tegen niemand te zeggen. Toch lichtte hij de broer van A.(...) in over jullie relatie. Op een dag, toen u met uw tante naar de markt was, is de broer van A.(...) samen met zijn neven naar jullie huis gekomen. Ze hebben uw oom verwond, waardoor hij moest worden opgenomen in het ziekenhuis. Na dit incident hebben de clanouderen bemiddeld tussen de familie van A.(...) en uw familie. Er werd beslist dat de familie van A.(...) het fotoalbum kreeg en dat jullie de relatie moesten beëindigen. Jullie luisterden niet en zette jullie relatie in het geheim verder.

Na een tijdje keerde H.(...) terug naar Marka en ging de familie van A.(...) om haar hand vragen. De familie ging akkoord. A.(...) ging echter niet akkoord met het huwelijk en zei tegen haar familie dat ze met u wilde huwen. Op een dag stond H.(...) voor uw deur en richtte een pistool op uw hoofd. U slaagde er in weg te lopen en ging samen met uw oom een klacht indienen bij de politie. De politie ging naar het huis van H.(...) om hem te arresteren maar dit lukte niet aangezien hij niet thuis was. Nadat de politie was langs geweest bij de familie van H.(...) kwamen zijn zussen naar uw huis en bedreigden u. Uw oom stelde u voor de stad te verlaten en naar Mogadishu te gaan. Een dag na uw aankomst in Mogadishu belde A.(...) u op en zei dat ze met u wilde huwen en naar Mogadishu wilde komen. U weigerde dit omdat u bij iemand inwoonde en eerst een oplossing wilde zoeken. Twee dagen later is A.(...) verdwenen. U werd opgebeld door haar broer die u ervan verdacht achter de verdwijning van A.(...) te zitten. Ook H.(...) bleef u bedreigen waardoor u beslist hebt om Somalië te verlaten. In oktober 2019 reisde u van Somalië naar Turkije waar u verbleef tot december 2019. In december 2019 reisde u naar Griekenland waar u verbleef tot september 2020. Vervolgens reide u naar Italië om vervolgens via onbekende landen naar België te reizen. U kwam aan in België op 4 september 2020 en diende op 12 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

U legde geen documenten voor ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de familie van A.(...) of door H.(...)

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw

identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Marka in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Om te beginnen stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid is aangetast omwille van uw verklaringen over uw clan. U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u geen toestemming kreeg van A.(...)'s familie om met haar te huwen, omdat u behoort tot een minderheidsclan (CGVS, p. 17). Daarnaast verklaart u ook dat u pas te weten kwam dat u tot een minderheidsclan behoort op het moment dat A.(...)'s familie het huwelijk weigerde (CGVS, p. 18). Bij deze verklaringen kunnen heel wat vraagtekens geplaatst worden. Eerst en vooral is het clansysteem van cruciaal belang in de Somalische context. Het clansysteem domineert de samenleving, de economie en de politiek. Daarnaast is het clansysteem niet enkel een middel om u te identificeren maar ook een manier van leven die doorsijpelt op alle levensdomeinen en bepaalt het uw positie in de samenleving. Ten tweede blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat leden van minderheidsclan vaak te maken krijgen met bepaalde vormen van discriminatie. Ze worden gemarginaliseerd op het vlak van toegang tot onderwijs en justitie en komen vaker in de armoede terecht. Daarnaast worden ze vaker het slachtoffer van foltering, verkrachting, ontvoeringen voor losgeld en plunderingen van land en eigendommen. Tot slot worden ze ook niet vertegenwoordigd op het politieke toneel. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u gedurende 20 jaar niet zou geweten hebben dat u tot een minderheidsclan behoorde. U geconfronteerd met de bedenkingen die gemaakt kunnen worden aangaande de verklaringen over uw clan slaagt u er niet om uw verklaringen enigszins plausibel te maken (CGVS, p. 19). Tevens blijkt uit verklaringen dat u geen discriminatie hebt ondervonden. U bent tot 2014 naar de Koranschool geweest en zes maanden naar een privéschool tot wanneer deze gesloten werd door Al-Shabaab (CGVS, p. 7).

Voorts wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst in vraag gesteld omdat u er niet in slaagt om profielgerelateerde vragen te beantwoorden. Aangezien u beweert ongeschoold te zijn en de stad Marka nooit te hebben verlaten werden er u een hele reeks vragen gesteld over uw directe leefomgeving en leefwereld. Er kan verondersteld worden dat u hierover doorleefd kan vertellen, maar niets lijkt minder waar te zijn. U gevraagd hoe uw dag eruit zag, vertelt u dat u voetbal ging spelen met de jongens en dat u voor de rest thuisbleef (CGVS, p. 7). U gevraagd waar u voetbal speelde, verklaart u dat u voetbal ging spelen aan de kust en meer bepaald in een stadion gelegen in de haven van de stad. U gevraagd om het stadion te beschrijven vertelt u dat het heel groot is en gelegen is in de haven. De naam van het stadion is Furtada en werd later gebruikt als een plek waar AlShabaab mensen verzamelden om executies bij te wonen. U nogmaals gevraagd om het stadion te beschrijven zodat de protection officer er zich een beeld over kan vormen herhaalt u opnieuw dat het gelegen is in de haven en voegt u eraan toe dat er een paal is (CGVS, p. 8). Aangezien dit een plek is waar u regelmatig kwam, kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u een meer gedetailleerde omschrijving kan geven van het stadion. Tevens kan het CGVS het stadion op geen enkele kaart terugvinden waardoor de bedenking kan gemaakt worden of er wel überhaupt een stadion is in de haven van Marka.

Later in het persoonlijk onderhoud verklaarde u ook dat u naar de markt ging waar u vlees, groenten en fruit kocht. U gevraagd welke groenten u zoal kocht verklaarde u dat u onder andere maïs kocht. U gevraagd naar de prijs van maïs net voor uw vertrek uit Marka antwoordt u dat 1 kilogram maïs 5000 Somalische shilling kostte (CGVS, p. 8).

Dit stemt niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Hieruit blijkt dat 1 kilogram maïs in oktober 2019 7160 Somalische Shilling kostte. U gevraagd naar de prijzen van andere producten die u kocht op de markt antwoordt u dat 1 kilogram suiker en 1 kilogram rijst elk 12.000 Somalische Shilling kosten (CGVS, p. 21). Dit blijkt opnieuw niet correct te zijn. In oktober 2019 kostte 1 kilo suiker 15.458 Somalische Shilling en 1 kilogram rijst 16.292 Somalische Shilling. Aangezien het uw taak was om boodschappen te doen en u verklaart dat u deze producten kocht mogen er dan ook verklaringen over de prijzen van u verwacht worden die veel dichter aanleunen bij de informatie waarover het CGVS beschikt. Bovendien kan er vastgesteld worden dat 1 kilogram suiker en 1 kilogram rijst nooit minder dan 15.000 Somalische Shilling hebben gekost in het jaar van beweerde vertrek uit Marka en maïs enkel rond de 5000 Somalische Shilling kostte in januari 2019.

Ook wanneer er u gevraagd wordt naar de ligging van uw huis in de stad Marka legt u verklaringen af waarover het CGVS haar bedenkingen heeft. Op de DVZ verklaarde u dat u in de wijk Wadajir woonde (Verklaringen DVZ, p. 6 punt 10). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer in de wijk Saraha te wonen en meer bepaald in de subwijk Ashraaf (CGVS, p. 6). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart u dat Saraha een subwijk is van de wijk Wadajir (CGVS, p. 7). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt wijst niets erop dat Saraha weldegelijk een subwijk zou zijn van Wadajir. Het lijkt veeleer te gaan om twee aparte wijken waarbij Saraha grenst aan Wadajir maar er geen onderdeel van is. Daarnaast is ook wel heel opmerkelijk dat u niet lijkt te weten wat het dichtstbijzijnde dorp bij Marka is. U gevraagd naar welk dorp het dichtst bij Marka ligt, zegt u eerst Bufow Bacaad om meteen uw antwoord aan te passen naar Shalambood. U gevraagd om welke reden u zich vergist hebt, antwoordt u dat Shalambood op de weg naar Bufow Bacaad ligt en dat Shalambood op 30 minuten wandelen ligt van de stad Marka (CGVS, p. 16). Dit is echter niet correct. Eerst en vooral ligt Bufow Bacaad ten noorden van de stad Marka terwijl Shalambood ten westen ligt van de stad. Ten tweede ligt Shalambood op 8,5 km van de stad Marka waardoor het onmogelijk maar 30 minuten wandelen kan zijn. Tot slot kan er ook vastgesteld worden dat Shalambood niet het dichtstbijzijnde dorp is. Er zijn maar liefst 15 dorpen die dichter bij Marka liggen.

Een ander element dat verder twijfel zaait over uw beweerde regio van herkomst is het ingestudeerd karakter van uw verklaringen over de socio-politieke situatie en de strijdende partijen in uw regio van herkomst. U slaagt er namelijk in om een mooi overzicht te geven met concrete data. Ten eerste vertelt u spontaan over het clanconflict tussen de Biomaal en de Haber Gedir dat, volgens u, hoofdzakelijk plaatsvond tussen 2013 en 2018 (CGVS, p. 11). Daarnaast lijkt u ook te weten dat er in 2018 een bemiddelingspoging is geweest, waaronder door president Farmajo, en dat er daarna geen grote conflicten meer geweest zijn tussen beide clans (CGVS, p. 12). Ten tweede weet u dat AMISOM en de overheid in 2012 de controle hebben verworven over Marka, maar dat Al-Shabaab de stad in 2016 kon heroveren. Daarnaast verklaart u ook dat Al-Shabaab in 2018 definitief uit de stad werd verdreven, dat Abdullahi Ali Ahmad Wafow op 11 maart 2019 districtscommissaris werd en dat er op 4 mei 2019 een gevecht was tussen Al-Shabaab en de overheid waarbij de overheid honderden mensen gearresteerd heeft (CGVS, p. 14 - 15). Het CGVS kan zich niet van de bedenking ontdoen dat het hoe dan ook opmerkelijk is dat iemand die slechts zes maanden naar school is geweest en slechts een beetje kan lezen en schrijven er in slaagt om deze concrete informatie op chronologische manier te vertellen en correct te situeren in de tijd. Dit lijkt erop te wijzen dat u hoger opgeleid bent dan u beweert en wijst in ieder geval op een ingestudeerd karakter van uw verklaringen. Bovendien moet het CGVS ook vaststellen dat alle bovenstaande informatie ook terug te vinden is op het internet, behalve het incident van 4 mei 2019. Dit is toch wel opmerkelijk. Gezien de omvang van dit incident kan er redelijkerwijs verwacht worden dat dit geregistreerd zou zijn in de ACLED-databank of andere mediakanalen. Dit lijkt niet het geval te zijn.

Voorst kan er vastgesteld worden dat wanneer er u bijkomende vragen worden gesteld betreffende de sociopolitieke situatie en de strijdende partijen in uw regio van herkomst en gepeild wordt naar uw persoonlijke ervaringen dat u ofwel foutieve ofwel weinig doorleefde verklaringen aflegt. U gevraagd naar de problemen die de oorlog tussen de Biomaal en Haber Gedir in de stad veroorzaakten, antwoordt u dat mensen uit de stad zijn weggevlucht. U gevraagd om voorbeelden te geven van grote gevechten tussen beide clans antwoordt u dat het grootste gevecht was tussen 2013 en 2016. U gevraagd te vertellen over een incident dat u zich kan herinneren in deze periode antwoordt u dat de meeste mensen vermoord werden door Al-Shabaab. U nogmaals gevraagd naar voorbeelden aangezien "een gevecht" nogal vaag is, antwoordt u dat u zich vooral de gebeurtenissen met Al-Shabaab kan herinneren. Dit is opmerkelijk aangezien u zelf eerder aangaf dat er tussen 2013 en 2016 hevig gevochten werd tussen de Biomaal en de Haber Gedir. Daarnaast lijkt u er ook niet van op de hoogte te zijn dat de Biomaal heeft samengewerkt met Al-Shabaab.

U gevraagd of de Biomaal ooit heeft samengewerkt met Al-Shabaab beweert u dat de Biomaal altijd heeft samengewerkt met de overheid of met AMISON. Dit is echter niet correct. Het CGVS beschikt over informatie waaruit blijkt dat de Biomaal tot 2016 heeft samengewerkt met Al-Shabaab. U geconfronteerd met de informatie waarover het CGVS beschikt antwoordt u dat uw oom u enkel verteld heeft dat de Haber Gedir heeft samengewerkt met Al-Shabaab en dat u toen zelf jong was (CGVS, p. 14). Dit is echter geen afdoende verklaringen voor uw onwetendheid. Bijkomend kan er vastgesteld worden dat u de naam van de voormalige districtscommissaris Yarisow kent, maar dat u niet lijkt te weten tot welke clan hij behoort (CGVS, p. 15). Dit is toch wel opmerkelijk aangezien deze persoon wel enige bekendheid geniet in uw regio mede omdat hij de clanmilitieleider van de Biomaal was. Aangezien de gewelddadige conflicten tussen de Biomaal en Haber Gedir al een decennium lang aan de gang zijn in en rond de stad Marka kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hierover uitgebreid kan vertellen. Ook wat betreft de machtsovername van de stad Marka door de overheidstroepen en AMISOM in 2012 zijn uw verklaringen foutief. U gevraagd hoe AMISOM en de overheid de macht hebben verworven antwoordt u dat er grote oorlog was tussen AMISOM, de Somalische troepen en Al-Shabaab (CGVS, p. 14). Het is opmerkelijk dat u spreekt over een grote oorlog aangezien het CGVS over informatie beschikt waaruit blijkt dat de overheid en AMISOM zonder veel weerstand de stad kon innemen.

Een bijkomend element dat uw beweerde herkomst uit Merca doet wankelen, situeert zich op het vlak van uw kennis over vluchtelingenstromen en intern ontheemden in uw regio. U lijkt ervan op de hoogte te zijn dat er mensen de stad Marka zijn ontvlucht omwille van de clanconflicten, maar wanneer er u gevraagd werd of er ooit mensen naar Marka zijn gevlucht antwoordt u dat u het niet weet. U kan het zich niet meer herinneren. U gevraagd of er vluchtelingenkampen zijn in Marka antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 15). Deze informatie lijkt opnieuw niet overeen te stemmen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Eind 2015 werd de provincie Lower Shabelle getroffen door overstromingen. Ten gevolge van deze overstromingen hebben 1500 families die in IDP-kampen woonden in en rond de stad Marka de kampen verlaten. Daarnaast is Marka, sinds dat de overheid opnieuw de controle heeft en de succesvolle bemiddelingspoging tussen de Biomaal en Haber Gedir in 2018, een toevluchtsoord geworden voor inwoners van gebieden die gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Aangezien dit dateert van net voor uw vertrek uit Marka in oktober 2019 lijkt het onwaarschijnlijk dat u dit zich niet meer zou herinneren. Tevens zijn er verschillende IDP-kampen in Marka waaronder in Abosivio en Ceel Jaale, plaatsen die u zelf ter sprake bracht.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Marka gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Marka heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als

de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 21 november 2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd doorheen het persoonlijk onderhoud meerdere malen geconfronteerd met bedenkingen die de protection officer maakte bij uw verklaringen. Hierdoor kan er gesteld worden dat u uitgebreid de kans hebt gekregen om alle twijfels die het CGVS heeft aangaande uw regio van herkomst weg te werken en uw situatie kenbaar te maken.

U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U meerdere malen geconfronteerd met de twijfels over uw beweerde regio van herkomst slaagde u er op geen enkel moment, tijdens het persoonlijk onderhoud, in om een afdoende verklaringen te geven voor uw onwetendheid aangaande bepaalde thema's of foutieve verklaringen die u afgelegde (cf. supra).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarnaar verwezen wordt in de beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoeker licht toe als volgt:

"Volgens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet:

[citaat artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet]

Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van verzoeker, een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu niet correct gedaan. De verwerende partij begaat hier een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (RvS - arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten.

In voorkomend geval, miskent het CGVS de noties van vluchteling (artikel 48/3) en van subsidiaire bescherming (artikel 48/4); tevens is de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende door telkens de meest nadelige interpretatie voor de verzoeker te weerhouden (RvS - arrest nr. 104.820 van 18 maart 2002).

4.1 Herkomst van verzoeker

In haar beslissing trekt de verwerende partij de herkomst van verzoeker in twijfel om zijn relaas als ongeloofwaardig te beschouwen en hem de subsidiaire bescherming niet toe te kennen.

Volgens de verwerende partij kan er geen geloof gehecht worden aan de herkomst van verzoeker wegens zijn verkeerde en/of lacunaire verklaringen over het dagelijkse leven in de stad Marka.

Als voorafgaande opmerking vindt de verzoekende partij dat het onderzoek gebrekkig was omdat de verwerende partij zich beperkt heeft tot vragen over de droogtes. Er waren geen vragen over de veiligheidssituatie of de politieke situatie waardoor het mogelijk zou zijn geweest de aanwezigheid van verzoeker in Marka vast te stellen.

Verwerende partij heeft dus niet voldaan aan haar zorgvuldigheidsplicht. In dit verband, ter herinnering stelt de Handvest van het persoonlijke onderhoud dat:

« L'officier de protection doit mener l'audition de manière à aborder les éléments essentiels (les éléments matériels déterminants et les éléments de preuve), en les approfondissant suffisamment, afin de pouvoir prendre la décision en connaissance de cause ».

« Pendant l'audition, il éclaire pour lui-même de façon aussi concluante et définitive que possible les éléments essentiels à l'évaluation des conditions de la reconnaissance de la qualité de réfugié ou de l'attribution du statut de protection subsidiaire » (p. 10).

Deze laatste eis is vergelijkbaar met de zorgvuldigheidsplicht van de administratie.

Ter herinnering:

« le devoir de minutie, qui ressortit aux principes généraux de bonne administration, oblige l'autorité à procéder à une recherche minutieuse des faits, à récolter les renseignements nécessaires à la prise de décision et à prendre en considération tous les éléments du dossier, afin qu'elle puisse prendre sa décision en pleine connaissance de cause et après avoir raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce » (CE, arrêt n° 192484, 21 avril 2009).

Op basis van de hieronder uitleggingen, meent de verzoekende partij bovendien, ten eerste, dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en, ten tweede, dat hem het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn immers voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

4.1.1 Aangaande de clan

Verwerende partij stelt dat de clankennis van verzoeker zeer beperkt is en vindt het vreemd dat hij niet wist dat hij deel uitmaakte van een minderheidsclan, terwijl het clansysteem een belangrijk element is in Somalië. (bestreden beslissing, p.2).

Verzoeker heeft aangeduid dat zijn kennis over zijn clan door zijn vader heeft gekregen. Hij heeft aangetoond dat hij tot de Jaaji clan behoort (NPO, blz. 10).

Met betrekking tot zijn gebrek aan kennis over het clansysteem in Somalië verklaart verzoeker dat hij er nooit aan gedacht heeft zich in deze kwestie te verdiepen. Bovendien is hij opgegroeid zonder zijn ouders en heeft zijn oom hem tijdens zijn jeugd nooit over het clansysteem verteld, en voordat A.(...)'s familie zijn huwelijksaanzoek afwees, had verzoeker zich nooit afgevraagd wat clans waren.

Daarom is verzoeker van mening dat hij ten minste het voordeel van de twijfel moet krijgen.

Indien Uw Raad zou besluiten dat er twijfel is omtrent de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij, past het te vermelden dat het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties meer bepaald het principe van het voordeel van de twijfel, als criterium voor het onderzoek van de beschermingsvraag weerhoudt;

Zowel de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen als Uw Raad hebben reeds herhaaldelijk verduidelijkt dat zelfs wanneer de verklaringen van een verzoeker niet volstaan om alle opgemerkte incoherenties weg te nemen:

[citaat Vaste Beroepscommissie 16 november 2009, RvV 28 januari 2009, nr. 22.144 en RvV 2 oktober 2008, nr. 16.891]

Reeds herhaalde keren werd geoordeeld dat zelfs indien een twijfel bestaat omtrent bepaalde omstandigheden in het relaas van een verzoekende partij, de ingeroepen vrees voldoende aannemelijk is teneinde de toepassing van het voordeel van de twijfel in hoofde van de verzoekende partij te rechtvaardigen; Inderdaad,

[citaat Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees]

In die zin dient er een noodzakelijk evenwicht tot stand te komen tussen het vaststellen van de feiten en de evaluatie van de nood aan bescherming:

[citaat RvV 2 oktober 2008, nr. 891]

Uw Raad heeft trouwens reeds de mogelijkheid gehad naar dit principe te verwijzen om te besluiten tot de geloofwaardigheid van het relaas van de verzoekende partijen (zie titel van voorbeeld: RVV, n° 28.972 dd. 23 juni 2009; RVV, n° 18.937 dd. 20 november 2008, RVV n° 27.489 dd. 19 mei 2009.) Er werd eveneens reeds herhaaldelijk geoordeeld dat om te besluiten tot een nood aan bescherming het objectieve risico domineert over verklaringen van de asielaanvrager die soms onduidelijk zijn op bepaalde aspecten in zijn aanvraag.

4.1.2 Aangaande de beschrijvingen van zijn leven in Marka

Verweerder acht verzoekers verklaringen over zijn woonplaats Marka onvoldoende en trekt daarom de realiteit van zijn verklaringen over zijn woonplaats in twijfel.

Verzoeker betwist deze verklaring en is van mening dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud voldoende details over de stad Marka heeft gegeven :

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7-8]

De analyse van de verwerende partij lijkt te streng in casu.

Ook verwijt de verwerende partij verzoeker dat hij tussen zijn verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn woonplaats in Marka.

Verzoeker volhardt dat de verklaringen die hij gedurende zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS afgelegd heeft, correct en volle zijn. Hij beweert dat tijdens zijn interview bij DVZ, zei de Protection Officer verzoeker dat hij kort moest zijn en dat hij meer tijd zal hebben bij het CGVS.

Volgens de verzoekende partij is het noodzakelijk om rekening te houden met de voorwaarden waaronder deze onderhouds bij DVZ plaatsvinden, en het gehoorverslag van DVZ niet zo strikt te lezen.

Inderdaad zijn de omstandigheden van het onderhoud heel vaak moeilijk, frustrerende (in lawaai, soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.) en de kandidaten worden onder druk gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten.

Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet, en ze zien niet de noodzaak in om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen, om voorzichtig te zijn over wat er in deze vragenlijst is geschreven, en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren. Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen, of zonder dat de tolk het terugleest. In dit verband melden veel asielzoekers pas later, met name tijdens hun onderhoud bij het CGVS, fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst.

Velen ondertekenen ook documenten zonder ze deze te lezen (bvb de documenten om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand). Bovendien worden zij niet bijgestaan door hun raadsman tijdens hun onderhoud bij DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop het onderhoud werd gehouden te controleren.

Daaraan moet worden toegevoegd dat verzoeker een zeer lange en traumatische migratiereis heeft gemaakt, waarmee de verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden.

Naast het trauma en de vermoeidheid was de verzoeker erg gestrest tijdens zijn onderhoud. Verzoeker legde trouwens, tijdens het laatste onderhoud met zijn raadsman, uit dat hij niet verwachtte dat het persoonlijk onderhoud zo moeilijk zou worden en zo geestelijk en lichamelijk vermoeiend.

Al deze elementen gecombineerd moeten ertoe leiden dat wij uiterst voorzichtig zijn bij de analyse van de verklaringen van verzoeker.

Als gevolg van de bovenstaande opmerkingen, is de verzoekende partij van mening dat de asielinstanties bijzonder flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten.

Ten slotte, en met betrekking tot verzoekers gebrek aan kennis van de politieke gebeurtenissen in zijn dorp, legt verzoeker uit dat het zijn oom was die hem had verteld wat er in 2013 en 2018 was gebeurd.

Daarom beschikte verzoeker slechts over bepaalde informatie en niet over alle details van deze gebeurtenissen.

Hieraan moet worden toegevoegd dat verzoeker toen nog relatief jong was (min of meer 14 jaar) en dat hij zeer weinig scholing heeft gevolgd (NPO, blz. 6). Daarom kan van de verwerende partij redelijkerwijs niet worden verwacht dat zij aan de spraak van verzoeker, gezien zijn bijzondere profiel, dezelfde eisen stelt als aan een oudere, hoger opgeleide asielzoeker.

Deze grief moet worden afgewezen.

4.2 Toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van zijn problemen

4.2.1 Kwalificatie

In casu heeft verzoeker zijn land verlaten omdat hij bedreigd werd door en vroeger vriend H.(...) wegens de intieme relatie dat verzoeker met A.(...) had.

Een asielzoeker wie niet aannemelijk zou maken dat hij, persoonlijk en wegens zijn ras, zijn godsdienst, het behoren tot een bepaald sociaal groep, zijn politieke overtuigingen en/of zijn nationaliteit, een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst, wel in aanneming kan komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in geval er zwaarwegende gronden bestaan "om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade" en die geen beroep tot bescherming kan of wil doen op zijn eigen autoriteiten omwille de risico tot het lopen van dergelijke schade.

De ernstige schade meer bepaalt in de paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zijn:

- doodstraf of executie, of,
- foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst, of,
- ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Dit komt neer op een ernstige schade in de zin van Artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, die ook verboden is krachtens artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM) en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (EU-Handvest). Hierboven hebben wij aangetoond dat de grieven van de Commissaris generaal onvoldoende zijn om de ernst van de vrees die verzoeker heeft ondergaan in vraag te stellen.

Deze elementen zorgen ervoor dat verzoeker een reëel risico tot ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet.

4.2.2 Geloofwaardigheid van zijn relaas

De verwerende partij is van mening dat er geen geloof kan gehecht worden aan het relaas van verzoeker omdat er geen geloof kan gehecht worden aan zijn herkomst uit Marka.

Verzoeker verwijst op dit onderwerp naar punt A van het huidige verzoekschrift, en is van mening dat de grieven van het CGVS aangaande zijn herkomst moeten verworpen.

Voorts is verzoeker van mening dat de door het CGVS gevolgde cascade-redenering het onmogelijk maakt zijn problemen aan te tonen, ook al zijn deze verklaringen in wezen consistent en zonder tegenstrijdigheden.

Hij is van mening dat, ook al bestaat er nog enige twijfel over de oorsprong van verzoeker, de geloofwaardigheid van zijn problemen met H.(...) en zijn familie toch moet worden geanalyseerd.

Uw Raad beoordeelde in dit verband tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas:

« dans les cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance, nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus pour certains » (RVV, nr. 43 080 van 6 mei 2010).

Volgens vaste rechtspraak:

« les contradictions et incohérences relevées par l'autorité compétente doivent être d'une importance telle qu'elles ne sont pas raisonnablement explicables et qu'elles justifient la certitude que le demandeur d'asile n'a pas la qualité de réfugié » (Raad van State, nr. 103.869 van 21 februari 2002).

De bestreden beslissing bevat echter geen andere argument om het relaas als ongeloofwaardig te beschouwen, met uitzondering van de grief over de gebrekkige verklaringen van de verzoeker over de verkoop van de grond.

Verzoekende partij vindt de grief van het CGVS subjectieve en ongegrond, en als gevolg, moet die grief worden verworpen.

Rekening houdend met zijn verklaringen en de afwezigheid van enige andere gegrond argument van de verwerende partij, is verzoeker van mening dat zijn relaas als geloofwaardig en vastgesteld moet worden beschouwd.

4.2.3 Toepassing van Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet

Zou Uw Raad van mening zijn dat de vervolgingen ten aanzien van verzoeker geloofwaardig en genoeg vastgesteld zijn, moet Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet worden toegepast.

Dit artikel is zo geschreven :

« Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. ».

Het feit dat verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd leidt tot het vermoeden dat verzoeker in geval van terugkeer opnieuw zal worden vervolgd, en keert de bewijslast om.

In casu heeft het CGVS echter niet aangetoond dat er geen risico meer bestaat dat deze vervolgingen in geval van terugkeer opnieuw zullen gebeuren, of dat verzoekster toegang aan effectieve bescherming van de overheden zal hebben.

De bestreden beslissing moet ten minste worden vernietigd.

4.3 Toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet als gevolg van de veiligheidssituatie in Somalië

Louter subsidiaire orde, vraagt verzoeker dat hij de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend in overeenstemming met het artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

[citaat artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet]

De verwerende partij maakt dus uiteindelijk geen specifiek analysis van de veiligheidssituatie, en dus van de toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van Artikel 48/4, § 2, c), omdat verzoekster niet aannemelijke heeft gemaakt dat hij uit Marka district in Lower Shabelle afkomstig is, en als gevolg, het onmogelijk is dergelijke analysis te doen.

In hoofdorde, meent de verzoekende partij dat hij genoeg heeft aangetoond dat zij uit Farhaane afkomstig is (zie supra) en dat de veiligheidssituatie in de provincie de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigt.

Het begrip van « internationaal of binnenlands gewapend conflict » werd als volgt gedefinieerd door het Hof van Justitie in een arrest Diakité: « een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. »

Het Hof maakte in dit arrest tevens duidelijk dat de definitie van dit begrip in de zin van de Kwalificatierichtlijn verschilt van diens definitie in internationaal humanitair recht:

[citaat HvJ C-285/12, Aboubacar Diakité t. Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 30 januari 2014, § 28]

Het Hof stelt nog dat dit onderscheid ertoe leidt dat de erkenning van het bestaan van een gewapend conflict in de zin van de Kwalificatierichtlijn niet ondergeschikt mag worden gemaakt aan een bepaald orgA.(...)tieniveau van de aanwezige strijdkrachten of aan een bepaalde duur van het conflict:

[Ibid., § 34]

Bovendien herinnert het Hof aan zijn arrest Elgafaji, waarin het stelde dat het centraal element wat dit betreft de mate van willekeurig geweld is:

[Ibid., §§ 30-31]

Hieruit kan worden afgeleid dat de centrale vraag wat betreft de toepassing van art. 48/4, § 2, c) Vreemdelingenwet tot de situatie in Somalië niet zozeer te maken heeft met het al dan niet bestaan van een situatie van gewapend conflict in het land, maar wel met de intensiteit van het geweld en de mate van willekeurigheid van dit geweld.

Volgens verschillende bronnen kan er niet worden uitgesloten dat er in Somalië sprake is van een intern gewapend conflict.

De andere partij erkent dit zelf:

[citaat bestreden beslissing]

[citaat <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/publications/coi-somalia-dec2017lr.pdf>]

De aanwezigheid van Al-Shabaab in de regio is bevestigd door veel bronnen. Bijvoorbeeld:

[citaat <https://coi.easo.europa.eu/administration/netherlands/PLib/COISomaliaMarch2019.pdf>]

Deze aanwezigheid van Al-Shabaab heeft geleid tot veel gevechten tussen de strijdkrachten van de overheden en Al-Shabaab.

Uit de beschikbare informatie blijkt het dat het geweld, in het bijzondere gepleegd door Al-Shabaab, als willekeurig kan worden beoordeeld:

[Ibid., p. 53 en 56]

UK Home Office, "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation", November 2020, beschikbaar op https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec_Hmtn_Sitn_-_CPIN_-_v5.0e.pdf.

[citaat <https://coi.easo.europa.eu/administration/netherlands/PLib/COISomaliaMarch2019.pdf>]

In 2016, waren er slechts 27 incidenten tegen burgers, en in 2017 (van januari tot augustus), 22 incidenten.

Het aantal heeft dus meer dan gedubbeld (EASO « Country of Origin Information Report Somalia Security situation », december 2017, p.105, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/publications/coi-somalia-dec2017lr.pdf>).

In september 2022, waren meer dan 430 burgers al die dat jaar overleed in het conflict.

Verzoekende partij is van mening dat het geweld van hoge intensiteit in Somalië is, ook in Lower Shabelle. Incidenten nemen immers plaats op een wekelijks basis, en de situatie in Lower Shabelle blijft dus zeer volatiel:

[citaat <https://reliefweb.int/report/somalia/two-attacks-leave-least-20-dead-and-19-injured-somalias-lowershabelle-region-27-july>]

Zelfs in de hoofdstad zijn onlangs veel mensen gedood :

- In oktober 2022 werden 100 mensen gedood door autobommen (REUTERS, « Car bombs at busy Somalia market intersection killed at least 100, president says », 31 oktober 2022, <https://www.reuters.com/world/africa/somalia-president-least-100-people-killed-car-bombs-2022-10-30/>) ;

- Op 23 januari 2023, enkele dagen voor de instelling van het beroep, heeft een door Al-Shabaab geplaatste bom mensen gedood in de hoofdstad

(North Africa Post, "Somalia: scores killed in al-Shabab bomb attack on Mogadishu mayor's office", 23 januari 2023, <https://northafricapost.com/64614-somalia-scores-killed-in-al-shababbomb-attack-on-mogadishu-mayors-office.html>) ;

- Zelfs in door de regering heroverde steden zijn aanvallen van Al-Shabaab-leden nog steeds frequent en dodelijk (REUTERS, « Somalia's al Shabaab attacks base in town it had lost, kills seven », 20 januari 2023, <https://www.reuters.com/world/africa/somalias-al-shabaab-attacksbase-town-it-recently-lost-kills-least-five-2023-01-20/>).

In het hele land worden nog steeds willekeurige aanvallen uitgevoerd.

Het aantal geweldincidenten fluctueert maar blijft altijd hoog. Gezien de aanvallen en de aanslagen van deze vorige maanden, is het geweld tegen deze burgers niet doelgericht omdat dat geweld elke persoon zonder onderscheid kan aanraken (en niet alleen leden van de politie, van het leger of een speciaal populatiegroep).

Dat willekeurig geweld veroorzaakt een ernstige bedreiging van het leven van de verzoekster in het zin van artikel 48/4, §2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Door een complete en grondige lezing van de verschillende informaties zou Uw Raad aanmoedigen om op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus te herkennen aan de verzoeker op basis van artikel 48/4, §2, b) of c) van de Vreemdelingenwet.

In subsidiaire orde, indien Uw Raad van mening is dat de herkomst van verzoeker niet wordt bewezen, is de verzoekende partij van mening dat de motivering van de verwerende partij in ieder geval in strijd blijft met Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en Artikel 3 EVRM.

Volgens Artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet:

[citaat artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet]

Volgens Artikel 51 van de Vreemdelingenwet:

[citaat artikel 51 van de Vreemdelingenwet]

De verzoekende partij is van mening dat de weigering van de verzoekende partij om te voldoen aan zijn medewerkingsplicht, de verwerende partij niet vrijwaart van een analyse van het risico van schending van artikel 3 EVRM of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer.

Artikel 3 van het EVRM bevat immers de absolute recht geen foltering of vernederende en/of onmenselijke behandelingen te ondergaan. Artikel 3 EVRM voorziet geen enkel uitzondering (vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, o.a., EHMR, Soering t. Verenigd Koninkrijk, 7 juli 1989, verzoek. N°14038/88; EHRM, Vilvarajah e.a. t. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991; EHMR, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 16 november 1996, verzoek. N° 22414/93; EHRM, Ahmed t. Oostenrijk, 17 december 1996, verzoek. N° 25964/94 ; EHRM, Saadi t. Italië, 28 februari 2008, verzoek. N° 37201/06 ; EHRM, M.S.S t. België en Griekenland, 21 januari 2011; EHRM, Husseinie t. Zweden, 13 oktober 2011, verzoek. N° 10611/09; RvV, arrest 128 564, 128 540 en 128 565 dd. 2 september 2014) en verplicht de staten de nodige maatregelen te nemen om enige schending van deze recht te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt word door een overheidsactor of door een particulier (EHRM, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 15 november 1996; EHRM, H.L.R. t. Frankrijk, 29 april 1997, verzoek. N° 24573/94 de welke vermeldt dat “en raison du caractère absolu du droit garanti, la Cour n’exclut pas que l’article 3 trouve aussi à s’appliquer lorsque le danger émane d’une personne ou de groupes qui ne relèvent pas de la fonction publique”, §40). Zo beoordeelde de Raad van State in een arrest 96.643 dd. 19 juni 2001 dat artikel 3 EVRM, de lidstaten verplichtte het recht die door deze bepaling beschermt word niet te schenden maar ook de schendingen ervan te voorkomen (CE, n° 96.643, 19 juin 2001, Adm. Publique, 09/2001, 154 – 155).

De eerbiedigen van Artikel 3 van het EVRM hebben als gevolg dat de Staat verplicht is na te gaan of een door haar genomen maatregel niet in strijd is met het recht op leven en het verbod aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen (Cass. 16 maart 2000, in T. Vreemdelingenrecht, 2001, vol. 24 en in Jaarboek Mensenrechten 1998 – 2000, p. 31). Het is de taak van verweerder om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiende uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst (EHRM, MSS c. Belgique et Grèce, 21 januari 2011 Y c. Russie, 4 december 2008 ; Saadi c. Italie, 28 februari 2008 ; Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni, 30 oktober 1991 ; Cruz Varas et autres c. Suède, 20 maart 1991).

Het CGVS moet dus nagaan of de terugkeer van een verzoekende partij naar zijn land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, geen risico zou lopen, in hoofde van de asielzoeker tot een schending van één of meerdere fundamentele rechten.

In casu heeft de verwerende partij het verzoek om internationale bescherming van verzoekster afgewezen, slechts op basis van een afwezigheid van geloofwaardigheid van zijn herkomst provincie.

De Somalische herkomst ervan is echter hierboven aangetoond.

Dit bedoelt dat verzoeker naar Somalië zal worden teruggestuurd, en dat de verwerende partij impliciet een terugkeer voorziet hetzij in Mogadishu of in een andere stad.

Zelfs als er verschillen tussen de regio's bestaan, is de situatie in Somalia in algemeen zeer precaire:

[citaat <https://coi.easo.europa.eu/administration/netherlands/PLib/COISomaliaMarch2019.pdf>]

[citaat https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec_Hmtn_Sitn_-_CPIN_-_v5.0e.pdf]

In dit verband bevestigt het periodieke rapport van Amnesty International gepubliceerd in Maart 2020 dat:

[citaat <https://www.ecoi.net/en/document/2028288.html>]

Uit het rapport blijkt dat burgers vaak het slachtoffer zijn van aanslagen door zowel terroristische groeperingen (Al-Shabaab) als door wetshandhavingsinstanties die deze aanvallen proberen te bestrijden:

[Ibid.]

Human Rights Watch heeft in dezelfde zin vastgesteld in een rapport gepubliceerd in januari 2020 dat:

[citaat <https://www.ecoi.net/en/document/2022682.html>]

De US Department of State (USDOS) besluit in zijn periodieke report – Country Report on Human Rights (11.02.2020) dat :

[citaat <https://www.ecoi.net/en/document/2026344.html>]

De VN Security Council heeft op 13 August 2020 verklaard dat :

[citaat <https://www.ecoi.net/en/document/2036555.html>]

Betreffende het dagelijkse leven van de inwoners van Somalië is het veel beïnvloed door de geweld maar ook door de voedselonveiligheid. Bij voorbeeld kunnen we in het vorige UK COI verslag lezen dat:

[citaat

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec_Hmtn_Sitn_-_CPIN_-_v5.0e.pdf

Deze kwalitatieve criteria zijn even belangrijk als het aantal geweldincidenten of het aantal doden.

Immers, volgens de jurisprudentie van de Europees Hof voor de rechten van de Mens

[citaat M. Lys, « *Le Conseil du contentieux des étrangers confirme le changement d'approche du C.G.R.A. en refusant aux demandeurs d'asile originaires de Bagdad le bénéfice de la protection subsidiaire* » van februari 2016]

Ten slotte is er een humanitaire crisis (overal) in Somalië :

[citaat <https://reliefweb.int/report/somalia/somalia-cost-inactionjuly-2022>]

Met name in verzoeksters regio is de situatie dringend.

[citaat <https://www.bbc.com/news/world-africa-63116210>]

Een terugkeer naar Somalië zou dus naar een schending van Artikel 3 kunnen leiden. Het risico is bevestigd door een aantal bronnen. Gelet op die veiligheidssituatie in Somalië, is de verzoekende partij van mening dat de verwerende partij ten minste een mogelijk gebied van terugkeer moest overwegen, zodat de terugkeer niet Artikel 3 EVRM schendt.

Ter herinnering is het de taak van de verwerende partij om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiende uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst.

In dit verband is het meest logische dat verzoeker zal worden teruggestuurd naar Mogadishu. Het verslag van UNHCR stelt echter vast dat Mogadishu niet automatisch een goede vestigingsalternatief is :

[citaat <https://www.unhcr.org/ke/wpcontent/uploads/sites/2/2016/05/UNHCR-Somalia>Returns-Advisory-May-20162.pdf>]

In andere steden is de situatie van IDPs ook zeer precarie:

[*Ibid.*]

Voorts verwijst verzoeker naar de bovengenoemde bronnen en recente gebeurtenissen.

Gezien het objectieve risico van vernederende of onmenselijke behandeling in geval van terugkeer naar Somalië, als gevolg van de veiligheidssituatie in Somalië en de situatie van IDP's, is de verzoekende partij van mening dat de verwerende partij kon niet afzien van een analyse van een terugkeer "alternatief" die Artikel 3 EVRM zou eerbiedigen.

De verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen. Daarvoor dient verzoeker de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden.

IN CONCLUSIE

Ten gevolge van het bovenstaande, moet er worden beoordelen dat de argumenten van het CGVS onvoldoende, inadequaat en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft de herkomst van de verzoeker en zijn problemen met Al-Shabaab.

De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden om naar het CGVS terug te sturen voor verdere onderzoek van zijn problemen met Al-Shabaab.

De verzoekende partij is echter van mening dat zijn verklaringen moeten als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Rekening houden met de veiligheidssituatie in Somalië en in andere steden, zijn er ook genoeg elementen om zijn vrees voor ernstige schade in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen.

De verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem bepalingen die verzoeker geschonden acht, toont op zich niet aan dat hij een nood aan internationale bescherming heeft.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker stelt dat het onderzoek van de commissaris-generaal gebrekkig is omdat men zich louter heeft gebaseerd op de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd over de droogtes die zijn regio hebben geteisterd. De Raad leest echter in de bestreden beslissing dat verzoeker over heel de lijn onvoldoende doorleefde verklaringen heeft afgelegd, waaronder over zijn clan. Waar verzoeker stelt dat hij er nooit aan gedacht heeft om zich in deze kwestie te verdiepen en hij zich voor A.(...)'s familie zijn huwelijksaanzoek afwees nooit afgevraagd had wat clans waren, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

“Om te beginnen stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid is aangetast omwille van uw verklaringen over uw clan. U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u geen toestemming kreeg van A.(...)'s familie om met haar te huwen, omdat u behoort tot een minderheidsclan (CGVS, p. 17). Daarnaast verklaart u ook dat u pas te weten kwam dat u tot een minderheidsclan behoort op het moment dat A.(...)'s familie het huwelijk weigerde (CGVS, p. 18). Bij deze verklaringen kunnen heel wat vraagtekens geplaatst worden. Eerst en vooral is het clansysteem van cruciaal belang in de Somalische context. Het clansysteem domineert de samenleving, de economie en de politiek. Daarnaast is het clansysteem niet enkel een middel om u te identificeren maar ook een manier van leven die doorsijpelt op alle levensdomeinen en bepaalt het uw positie in de samenleving. Ten tweede blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat leden van minderheidsclan vaak te maken krijgen met bepaalde vormen van discriminatie. Ze worden gemarginaliseerd op het vlak van toegang tot onderwijs en justitie en komen vaker in de armoede terecht. Daarnaast worden ze vaker het slachtoffer van foltering, verkrachting, ontvoeringen voor losgeld en plunderingen van land en eigendommen. Tot slot worden ze ook niet vertegenwoordigd op het politieke toneel. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u gedurende 20 jaar niet zou geweten hebben dat u tot een minderheidsclan behoorde. U geconfronteerd met de bedenkingen die gemaakt kunnen worden aangaande de verklaringen over uw clan slaagt u er niet om uw verklaringen enigszins plausibel te maken (CGVS, p. 19). Tevens blijkt uit verklaringen dat u geen discriminatie hebt ondervonden. U bent tot 2014 naar de Koranschool geweest en zes maanden naar een privéschool tot wanneer deze gesloten werd door Al-Shabaab (CGVS, p. 7).”

Waar verzoeker volhardt dat hij wel voldoende details over de stad Marka heeft gegeven, benadrukt de Raad dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing *in concreto* dient te weerleggen. Verder tracht verzoeker zijn tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn woonplaats in Marka te verschonen door te stellen dat de verklaringen die hij bij het Commissariaat-generaal heeft afgelegd de juiste zijn en dat hij bij zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangemaand werd om het kort te houden. Verzoeker beperkt zich tot een loutere bewering dat hij vermoeid en getraumatiseerd was bij het afleggen van de interviews. De Raad stelt vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken er inderdaad op gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielpcedure. Bovendien werden verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Somalisch en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Verzoeker weerlegt verder geenszins de motivering in de bestreden beslissing omtrent de vastgestelde tegenstrijdigheden door louter hypothetisch ter verwijzen naar de slechte omstandigheden tijdens het interview bij aanvang van de procedure. Zelfs al valt niet uit te sluiten dat niet elk gehoor in optimale omstandigheden plaatsvindt, dan nog dient verzoeker *in concreto* aan te tonen dat wat in de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij heeft verklaard, *quod non in casu*. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier:

“Voorts wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst in vraag gesteld omdat u er niet in slaagt om profielgerelateerde vragen te beantwoorden. Aangezien u beweert ongeschoold te zijn en de stad Marka nooit te hebben verlaten werden er u een hele reeks vragen gesteld over uw directe leefomgeving en leefwereld. Er kan verondersteld worden dat u hierover doorleefd kan vertellen, maar niets lijkt minder waar te zijn. U gevraagd hoe uw dag eruit zag, vertelt u dat u voetbal ging spelen met de jongens en dat u voor de rest thuisbleef (CGVS, p. 7). U gevraagd waar u voetbal speelde, verklaart u dat u voetbal ging spelen aan de kust en meer bepaald in een stadion gelegen in de haven van de stad. U gevraagd om het stadion te beschrijven vertelt u dat het heel groot is en gelegen is in de haven. De naam van het stadion is Furtada en werd later gebruikt als een plek waar AlShabaab mensen verzamelden om executies bij te wonen. U nogmaals gevraagd om het stadion te beschrijven zodat de protection officer er zich een beeld over kan vormen herhaalt u opnieuw dat het gelegen is in de haven en voegt u eraan toe dat er een paal is (CGVS, p. 8). Aangezien dit een plek is waar u regelmatig kwam, kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u een meer gedetailleerde omschrijving kan geven van het stadion. Tevens kan het CGVS het stadion op geen enkele kaart terugvinden waardoor de bedenking kan gemaakt worden of er wel überhaupt een stadion is in de haven van Marka.

Later in het persoonlijk onderhoud verklaarde u ook dat u naar de markt ging waar u vlees, groenten en fruit kocht. U gevraagd welke groenten u zoal kocht verklaarde u dat u onder andere maïs kocht. U gevraagd naar de prijs van maïs net voor uw vertrek uit Marka antwoordt u dat 1 kilogram maïs 5000 Somalische shilling kostte (CGVS, p. 8). Dit stemt niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Hieruit blijkt dat 1 kilogram maïs in oktober 2019 7160 Somalische Shilling kostte. U gevraagd naar de prijzen van andere producten die u kocht op de markt antwoordt u dat 1 kilogram suiker en 1 kilogram rijst elk 12.000 Somalische Shilling kosten (CGVS, p. 21). Dit blijkt opnieuw niet correct te zijn. In oktober 2019 kostte 1 kilo suiker 15.458 Somalische Shilling en 1 kilogram rijst 16.292 Somalische Shilling. Aangezien het uw taak was om boodschappen te doen en u verklaart dat u deze producten kocht mogen er dan ook verklaringen over de prijzen van u verwacht worden die veel dichter aanleunen bij de informatie waarover het CGVS beschikt. Bovendien kan er vastgesteld worden dat 1 kilogram suiker en 1 kilogram rijst nooit minder dan 15.000 Somalische Shilling hebben gekost in het jaar van beweerde vertrek uit Marka en maïs enkel rond de 5000 Somalische Shilling kostte in januari 2019.

Ook wanneer er u gevraagd wordt naar de ligging van uw huis in de stad Marka legt u verklaringen af waarover het CGVS haar bedenkingen heeft. Op de DVZ verklaarde u dat u in de wijk Wadajir woonde (Verklaringen DVZ, p. 6 punt 10). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer in de wijk Saraha te wonen en meer bepaald in de subwijk Ashraaf (CGVS, p. 6). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart u dat Saraha een subwijk is van de wijk Wadajir (CGVS, p. 7). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt wijst niets erop dat Saraha weldegelijk een subwijk zou zijn van Wadajir. Het lijkt veeleer te gaan om twee aparte wijken waarbij Saraha grenst aan Wadajir maar er geen onderdeel van is. Daarnaast is ook wel heel opmerkelijk dat u niet lijkt te weten wat het dichtstbijzijnde dorp bij Marka is. U gevraagd naar welk dorp het dichtst bij Marka ligt, zegt u eerst Bufow Bacaad om meteen uw antwoord aan te passen naar Shalambood. U gevraagd om welke reden u zich vergist hebt, antwoordt u dat Shalambood op de weg naar Bufow Bacaad ligt en dat Shalambood op 30 minuten wandelen ligt van de stad Marka (CGVS, p. 16). Dit is echter niet correct. Eerst en vooral ligt Bufow Bacaad ten noorden van de stad Marka terwijl Shalambood ten westen ligt van de stad. Ten tweede ligt Shalambood op 8,5 km van de stad Marka waardoor het onmogelijk maar 30 minuten wandelen kan zijn. Tot slot kan er ook vastgesteld worden dat Shalambood niet het dichtstbijzijnde dorp is. Er zijn maar liefst 15 dorpen die dichter bij Marka liggen.”

Waar verzoeker stelt dat het zijn oom was die hem had verteld over de gebeurtenissen van 2013 en 2018 en hij daarom slechts over bepaalde informatie beschikte, dat hij bovendien destijds nog maar veertien jaar was en hij weinig scholing heeft gevolgd, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

“Een ander element dat verder twijfel zaait over uw beweerde regio van herkomst is het ingestudeerd karakter van uw verklaringen over de socio-politieke situatie en de strijdende partijen in uw regio van herkomst. U slaagt er namelijk in om een mooi overzicht te geven met concrete data. Ten eerste vertelt u spontaan over het clanconflict tussen de Biomaal en de Haber Gedir dat, volgens u, hoofdzakelijk plaatsvond tussen 2013 en 2018 (CGVS, p. 11). Daarnaast lijkt u ook te weten dat er in 2018 een bemiddelingspoging is geweest, waaronder door president Farmajo, en dat er daarna geen grote conflicten meer geweest zijn tussen beide clans (CGVS, p. 12). Ten tweede weet u dat AMISOM en de overheid in 2012 de controle hebben verworven over Marka, maar dat Al-Shabaab de stad in 2016 kon heroveren. Daarnaast verklaart u ook dat Al-Shabaab in 2018 definitief uit de stad werd verdreven, dat

Abdullahi Ali Ahmad Wafow op 11 maart 2019 districtscommissaris werd en dat er op 4 mei 2019 een gevecht was tussen Al-Shabaab en de overheid waarbij de overheid honderden mensen gearresteerd heeft (CGVS, p 14 - 15). Het CGVS kan zich niet van de bedenking ontdoen dat het hoe dan ook opmerkelijk is dat iemand die slechts zes maanden naar school is geweest en slechts een beetje kan lezen en schrijven er in slaagt om deze concrete informatie op chronologische manier te vertellen en correct te situeren in de tijd. Dit lijkt erop te wijzen dat u hoger opgeleid bent dan u beweert en wijst in ieder geval op een ingestudeerd karakter van uw verklaringen. Bovendien moet het CGVS ook vaststellen dat alle bovenstaande informatie ook terug te vinden is op het internet, behalve het incident van 4 mei 2019. Dit is toch wel opmerkelijk. Gezien de omvang van dit incident kan er redelijkerwijs verwacht worden dat dit geregistreerd zou zijn in de ACLED-databank of andere mediakanalen. Dit lijkt niet het geval te zijn."

Bij gebrek aan een dienstig verweer tegen de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, worden deze eveneens overgenomen door de Raad:

"Voorst kan er vastgesteld worden dat wanneer er u bijkomende vragen worden gesteld betreffende de sociopolitieke situatie en de strijdende partijen in uw regio van herkomst en gepeild wordt naar uw persoonlijke ervaringen dat u ofwel foutieve ofwel weinig doorleefde verklaringen aflegt. U gevraagd naar de problemen die de oorlog tussen de Biomaal en Haber Gedir in de stad veroorzaakten, antwoordt u dat mensen uit de stad zijn weggevlucht. U gevraagd om voorbeelden te geven van grote gevechten tussen beide clans antwoordt u dat het grootste gevecht was tussen 2013 en 2016. U gevraagd te vertellen over een incident dat u zich kan herinneren in deze periode antwoordt u dat de meeste mensen vermoord werden door Al-Shabaab. U nogmaals gevraagd naar voorbeelden aangezien "een gevecht" nogal vaag is, antwoordt u dat u zich vooral de gebeurtenissen met Al-Shabaab kan herinneren. Dit is opmerkelijk aangezien u zelf eerder aangaf dat er tussen 2013 en 2016 hevig gevochten werd tussen de Biomaal en de Haber Gedir. Daarnaast lijkt u er ook niet van op de hoogte te zijn dat de Biomaal heeft samengewerkt met Al-Shabaab. U gevraagd of de Biomaal ooit heeft samengewerkt met Al-Shabaab beweert u dat de Biomaal altijd heeft samengewerkt met de overheid of met AMISON. Dit is echter niet correct. Het CGVS beschikt over informatie waaruit blijkt dat de Biomaal tot 2016 heeft samengewerkt met Al-Shabaab. U geconfronteerd met de informatie waarover het CGVS beschikt antwoordt u dat uw oom u enkel verteld heeft dat de Haber Gedir heeft samengewerkt met Al-Shabaab en dat u toen zelf jong was (CGVS, p. 14). Dit is echter geen afdoende verklaringen voor uw onwetendheid. Bijkomend kan er vastgesteld worden dat u de naam van de voormalige districtscommissaris Yarisow kent, maar dat u niet lijkt te weten tot welke clan hij behoort (CGVS, p. 15). Dit is toch wel opmerkelijk aangezien deze persoon wel enige bekendheid geniet in uw regio mede omdat hij de clanmilitieleider van de Biomaal was. Aangezien de gewelddadige conflicten tussen de Biomaal en Haber Gedir al een decennium lang aan de gang zijn in en rond de stad Marka kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hierover uitgebreid kan vertellen. Ook wat betreft de machtsovername van de stad Marka door de overheidstroepen en AMISOM in 2012 zijn uw verklaringen foutief. U gevraagd hoe AMISOM en de overheid de macht hebben verworven antwoordt u dat er grote oorlog was tussen AMISOM, de Somalische troepen en Al-Shabaab (CGVS, p. 14). Het is opmerkelijk dat u spreekt over een grote oorlog aangezien het CGVS over informatie beschikt waaruit blijkt dat de overheid en AMISOM zonder veel weerstand de stad kon innemen.

Een bijkomend element dat uw beweerde herkomst uit Merca doet wankelen, situeert zich op het vlak van uw kennis over vluchtelingenstromen en intern ontheemden in uw regio. U lijkt ervan op de hoogte te zijn dat er mensen de stad Marka zijn ontvlucht omwille van de clanconflicten, maar wanneer er u gevraagd werd of er ooit mensen naar Marka zijn gevlucht antwoordt u dat u het niet weet. U kan het zich niet meer herinneren. U gevraagd of er vluchtelingenkampen zijn in Marka antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 15). Deze informatie lijkt opnieuw niet overeen te stemmen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Eind 2015 werd de provincie Lower Shabelle getroffen door overstromingen. Ten gevolge van deze overstromingen hebben 1500 families die in IDP-kampen woonden in en rond de stad Marka de kampen verlaten. Daarnaast is Marka, sinds dat de overheid opnieuw de controle heeft en de succesvolle bemiddelingspoging tussen de Biomaal en Haber Gedir in 2018, een toevluchtsoord geworden voor inwoners van gebieden die gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Aangezien dit dateert van net voor uw vertrek uit Marka in oktober 2019 lijkt het onwaarschijnlijk dat u dit zich niet meer zou herinneren. Tevens zijn er verschillende IDP-kampen in Marka waaronder in Abosivio en Ceel Jaale, plaatsen die u zelf ter sprake bracht.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Marka gelegen in de regio Lower Shabelle.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Marka heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

Waar verzoeker ten slotte nog stelt dat hem het voordeel van de twijfel toegekend moet worden, benadrukt de Raad dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten dient te weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

De voorwaarden voor de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet zijn evenmin vervuld.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing naar een algemene, precaire humanitaire situatie in Somalië, zonder dat deze aan verzoekers persoon kan worden verbonden, toont evenmin aan dat verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, te meer er hierbij geen sprake is van een actor als bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië, of de situatie in Marka, is dan ook niet relevant, gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Marka in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt. Hierdoor maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië is bijgevolg niet dienstig.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP